BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN 6 JULI 1984 [1]

Union sidérurgique du Nord et de l'Est de la France „Usinor" tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 62/84 R

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Opschorting van tenuitvoerlegging boetebeschikking — Voorwaarden voor verlening — Zekerheidsstelling
(EGKS-Verdrag, artikel 39)

In zaak 62/84 R

UNION SIDÉRURGIQUE DU NORD ET DE L'EST DE LA FRANCE „USINOR", naamloze vennootschap gevestigd te Puteaux (Hauts-de-Seine), La Défense, Place de la Pyramide 9-4, vertegenwoordigd door L. Funck-Brentano, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Neuen-Kauffman, advocaat aldaar, Rue Philippe-II 21,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, Wetstraat 200, B-1040 Brussel, vertegenwoordigd door F. Benyon, lid van de juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking nr. C(84)104/1 van de Commissie van 26 januari 1984 waarbij aan verzoekster krachtens artikel 58 EGKS-Verdrag een boete werd opgelegd,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

1 — Procestaal: Frans.

BESCHIKKING

I — De feiten

Bij beschikking nr. C(84)104/1 van 26 januari 1984 heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens algemene beschikking nr. 1831/81/EGKS van de Commissie van 24 juni 1981 (PB L 180, blz. 1) aan de vennootschap Usinor een geldboete van 9 415 015 Ecu opgelegd terzake dat zij:

in het eerste kwartaal van 1982 de produktiequota voor produkten van de categorieën Ib en Id met 24 443 en 7 570 ton en de gedeelten der quota die in de categorieën Ia, Ib, Ic en Id op de gemeenschappelijke markt mochten worden geleverd, met 33 159, 34 538, 6 037 en 10 881 ton had overschreden;

in het tweede kwartaal van 1982 het produktiequotum voor produkten van categorie Id met 10 819 en het gedeelte van de produktiequota dat in de categorieën Ic, Id en VI op de gemeenschappelijke markt mocht worden geleverd, met 5 991, 4 765 en 4 ton had overschreven.

Van die beschikking is de nietigverklaring gevorderd (zaak 62/84). Bij brief van 30 januari 1984 heeft de Commissie verzoekster doen weten dat er, mocht zij de zaak bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen aanhangig maken, in verband met het feit dat zij bij beschikking nr. 1831/81/EGKS reeds was betoet, tot invordering van 70 % van de hoofdsom zou worden overgegaan. In haar antwoord heeft verzoekster erop gewezen dat de eerdere beschikking, die de Commissie inroept om dadelijke betaling van de boete te kunnen vorderen, thans voor het Hof wordt bestreden (zaak 78/83), zodat er alleen met betrekking tot de niet-onrechtmatig geachte geldboete die haar in zaak 78/83 wegens overschrijding van het leveringsquotum voor categorie Ic is opgelegd, van een dadelijke betaling van 70 % sprake zou kunnen zijn. Nochtans biedt zij voor het restantbedrag garanties — in de vorm van een orderbiljet — aan.

II — Schriftelijke behandeling

Toen haar onmiddellijke invordering van het boetebedrag te wachten stond, heeft *verzoekster* op 8 juni 1984 ter griffie van het Hof een verzoekschrift krachtens artikel 39, tweede alinea, EGKS-Verdrag en artikel 83, lid 1, Reglement voor de procesvoering ingediend, primair strekkende tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking der Commissie van 26 januari 1984, en subsidiair tot het nemen van andere maatregelen die noodzakelijk mochten blijken, zoals het stellen van zekerheid voor de betaling van het invorderbare bedrag, met eventuele vertragingsrente.

In rechte betoogt verzoekster in hoofdzaak dat de Commissie een voor het Hof van Justitie aangevochten boete niet, ter vaststelling van recidive, in aanmerking mag nemen en — mitsdien — niet mag weigeren in plaats van dadelijke betaling een betalingsgarantie te aanvaarden.

Voorts merkt de Commissie iedere nieuwe overschrijding der quota, ongeacht de categorie van produkten waarin de overschrijding zou hebben plaatsgevonden, als recidive aan, terwijl er van recidive slechts zou mogen worden gesproken wanneer het binnen een en dezelfde categorie van produkten opnieuw tot overschrijding komt.

Verzoekster meent dat de verlangde maatregelen op de beslissing ten principale niet prejudiciëren. Bovendien zouden de gevraagde voorlopige maatregelen feitelijk en rechtens gerechtvaardigd zijn. De brief van de Commissie hield een werkelijke bedreiging in, en die bedreiging zou alleen maar zijn bedoeld geweest om verzoekster het instellen van beroep in rechte te ontraden. In zijn beschikking van 5 juli 1983, genomen in zaak 78/83 R (Usinor), heeft de President van het Hof overwogen dat „de schade die verzoekster zou lijden indien zij, nog voor dat het Hof een eerste overschrijding heeft vastgesteld, zou worden verplicht een zelfs voor haar onderneming van haar omvang aanzienlijk bedrag te betalen, in geen verhouding staat tot het — overigens legitieme — belang dat de Commissie erbij heeft om het afschrikwekkend effekt van haar beschikking te versterken door 70 % van het boetebedrag onmiddellijk in te vorderen." Tenslotte zouden de voorlopige maatregelen spoedeisend zijn, nu er in de beschikking van 26 januari 1984 vertragingsrenten (van 1 % per maand) zijn voorzien voor het geval dat er niet binnen de gestelde termijn mocht worden betaald. Het gevorderde bedrag is aanzienlijk. Leningen op korte termijn zijn door de in Frankrijk voor het jaar 1984 toegepaste kredietbeperkende maatregelen en door de schuldenlast van het concern uitgesloten. Onmiddellijke betaling zou zwaardere financiële lasten meebrengen dan een betalingsgarantie in de vorm van een orderbiljet volgens de formule die de Commissie in verband met het waarborgstelsel van beschikking nr. 3716/83/EGKS heeft aanvaard.

De *Commissie* herinnert eraan dat de President van het Hof in zijn voormelde beschikking van 5 juli 1983 heeft erkend dat de Commissie in het kader van het algemeen beleid met betrekking tot boetes ... niet onrechtmatig [handelt] wanneer zij haar gedragslijn, met name waar het de invordering van de boetes betreft, aanpast aan de ontwikkeling van de omstandigheden die de aanleiding vormen voor haar optreden." De Commissie is met name van mening dat uitstel van betaling tijdens de behandeling in rechte nieuwe overschrijdingen in de hand werkt. De gevraagde maatregelen zijn op het eerste gezicht noch feitelijk noch rechtens gerechtvaardigd. Verzoekster heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd op grond waarvan serieus mag worden vermoed dat haar — door de Commissie in haar verweerschrift van 9 april reeds voldoende weerlegde — verzoekschrift gegrond is. Waar het beroep in kort geding dezelfde inzet heeft als de zaak ten principale, zou er met de gevraagde maatregelen op het in de zaak ten principale te wijzen arrest kunnen worden geprejudicieerd.

Tenslotte zou verzoekster geenszins hebben bewezen dat zulke maatregelen spoedeisend zijn, i.e. zouden moeten worden genomen om ernstige, onherstelbare schade te voorkomen. Het lijkt helemaal niet onmogelijk dat verzoekster zich de nodige fondsen „op lange termijn" verwerft, dat wil zeggen door een beroep op de aandeelhouders. Verzoekster weet trouwens dat zij zich met een verzoek om een afbetalingsplan tot de Commissie kan wenden. Mocht het Hof in casu de gevraagde opschorting gelasten, dan zou er met soortgelijke verzoeken van andere ondernemingen moeten worden gerekend, hetgeen bij recidivisten het sanctie-effekt en de ontradende werking zou doen verdwijnen. De Commissie herinnert eraan dat er van de 165

ondernemingen waarvoor er een quotaregeling geldt, slechts aan 27, waarvan 11 recidivisten, straffen zijn opgelegd. Schade ten nadele van ondernemingen die zich aan het systeem houden, moet worden voorkomen.

De Commissie herinnert eraan dat de President zijn door verzoekster bedoelde beschikking van 5 juli 1983 alleen maar heeft genomen omdat het voor het Hof gevoerde geschil dat naar aanleiding van de invordering van 70 % der boete — wegens een nieuwe overschrijding der quota (zaak 78/83) — was ontstaan, „moeilijke en complexe vraagstukken" bleek op te werpen, en daarvan is in casu geen sprake.

De Commissie verwerpt tenslotte om verschillende redenen Usinors voorstel om als zekerheid voor de betaling der boete slechts een orderbiljet te verstrekken.

In Rechte

1 Volgens artikel 39 EGKS-Verdrag heeft een beroep op het Hof geen opschortende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de naleving van de aangevochten beschikking gelasten en alle nodige andere voorlopige maatregelen voorschrijven.

2 Verzoekster heeft geconcludeerd tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 26 januari 1984, waarbij haar een boete van 9 415 015 (negen miljoen vierhonderdvijftienduizend vijftien) Ecu is opgelegd wegens overschrijding van haar produktie- of leveringsquota, voor verschillende ijzer- en staalprodukten, voor het eerste en het tweede kwartaal van 1982.

3 Ondanks het feit dat de nietigverklaring van die beschikking was gevorderd, heeft de Commissie, volgens een thans gevestigde praktijk, besloten over te gaan tot invordering van 70 % van de hoofdsom, zulks in verband met het feit dat verzoekster reeds wegens een inbreuk op algemene beschikking nr. 1831/81/EGKS van 24 juni 1981, was bestraft. Wanneer er wegens een eerste inbreuk reeds straf is opgelegd, zou er aanleiding bestaan zich, in afwachting van 's Hofs uitspraak op de tegen de boetebeschikkingen gerichte beroepen, ten aanzien van de opschorting van de tenuitvoerlegging van bedoelde straf strenger te betonen.

4 Verzoekster betwist dat de haar verweten overschrijdingen voor het eerste en het tweede kwartaal van 1982, indien zij al mochten komen vast te staan, als een tweede door haar begane inbreuk zijn te beschouwen. Weliswaar is zij bij een eerdere beschikking ter zake van beweerdelijk in het vierde kwartaal van 1981 begane overschrijdingen der quota beboet, maar tegen die beschikking is zij in beroep gekomen bij het Hof van Justitie, dat nog geen uitspraak heeft gedaan. Zolang het Hof zich niet in die zin heeft uitgesproken dat de boete geheel of ten dele wordt gehandhaafd, zou er te haren aanzien niet van recidive mogen worden gesproken.

5 In het geding, voor het Hof gevoerd met betrekking tot de overschrijding der quota voor het vierde kwartaal van 1981 (zaak 78/83) blijkt de mondelinge behandeling op 21 juni 1984 te hebben plaatsgevonden, terwijl de door de advocaat-generaal te nemen conclusie is bepaald op 11 oktober 1984, zodat het arrest dan binnen afzienbare tijd mag worden verwacht.

6 Gezien het processuele stadium waarin zaak 78/83 zich bevindt, zijn dan ook termen aanwezig om met betrekking tot de bestreden beschikking in ieder geval de opschorting der tenuitvoerlegging te gelasten totdat het Hof van Justitie in die zaak uitspraak zal hebben gedaan, voor zover die uitspraak de ten deze gegeven beslissing aanmerkelijk mocht kunnen beïnvloeden.

7 Nadat het Hof op het beroep 78/83, waarin de nietigverklaring van beschikking C(83)376/5 van de Commissie van 24 maart 1983 is gevorderd, uitspraak zal hebben gedaan, zullen partijen aan dat arrest voor de invordering van de onderhavige boete conclusies hebben te verbinden, waarna zij zich eventueel opnieuw in kort geding tot het Hof van Justitie hebben te wenden.

8 Verzoekster zou als zekerheid voor de betaling der boete ook slechts een orderbiljet willen afgeven, aangezien de Commissie, door het systeem, door haar bij beschikking nr. 3716/83/EGKS van 23 december 1983 (PB L 373, blz. 5) in het leven geroepen, een voorstel in die zin reeds zou hebben aanvaard.

9 Beschikking nr. 3716/83/EGKS blijkt evenwel een andere situatie te betreffen, waarin de zekerheid moet worden geboden dat eventuele straffen in geval van niet-eerbiediging van de minimumprijzen of van overschrijding der hoeveelheden die op de gemeenschappelijke markt mogen worden geleverd, ten spoedigste ten uitvoer kunnen worden gelegd. Is er evenwel een geld-

boete opgelegd, dan beantwoordt het verlangen van een bankgarantie ten volle aan de door de Commissie normaliter gevolgde gedragslijn, die door de President in de beschikking, op 11 november 1982 gegeven in zaak 263/82 R (*Klöckner-Werke* t. *Commissie,* Jurispr. blz. 3995) gerechtvaardigd werd geacht.

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1. **De tenuitvoerlegging van artikel 2 van beschikking nr. C(84)104/1 van 26 januari 1984 van de Commissie van 26 januari 1984 wordt opgeschort tot de dertigste dag na de betekening aan partijen van het door het Hof in zaak 78/83, Usinor t. Commissie, te wijzen arrest, mits verzoekster tevoren een bankgarantie stelt voor de betaling van de bij die beschikking vastgestelde boete, vermeerderd met eventuele vertragingsrente;**

2. **Akte wordt genomen van verzoeksters aanbod 70 % te voldoen van de boete, voorzover wegens in het eerste kwartaal van 1982 begane overschrijdingen van het leveringsquotum voor categorie Ic opgelegd;**

3. **Het verzoek wordt voor het overige afgewezen;**

4. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 6 juli 1984

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president

A. J. Mackenzie Stuart